

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי פְּרָשַׁת תְּצַוָּה ו' אָדָר א', ה'תשע"ט

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁנַי עִם רִשׁוֹנֵי

בְּפָרָשָׁה לּוֹמְדִים עַל בְּגָדֵי הַכֹּהֲנִים וְהַיּוֹם נִלְמַד עַל חֲשׁוֹן הַמִּשְׁפָּט.

אֶתְמוּל לְמַדְנוּ עַל שְׁתֵּי הָאֲבָנִים שֶׁעָלִיָּהוּ שְׁמוֹת הַשְּׂבָטִים. הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה הִנְחוּ בְּתוֹךְ מִסְגְּרוֹת זָהָב וְחִבְרוּ לְרִצּוּעוֹת שֶׁל הָאֶפֹד. לְמִסְגְּרוֹת יְחִבְרוּ 2 שְׂרָשָׁרוֹת זָהָב שִׁיאֲחִזּוּ בְּחֲשׁוֹן.

חֲשׁוֹן הַמִּשְׁפָּט נַעֲשֶׂה מֵאוֹתוֹ בְּדָ כְּמוֹ הָאֶפֹד. לְחֲשׁוֹן הַשְּׂתֵּמֶשׁוּ בְּחֲתִיכַת בֶּד אַרְכָּה וּמִלְבִּנֵית מְקַפְּלַת לְשֵׁתִים. שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים יְקָרוֹת הֵיוּ מִחִבְרוֹת אֱלִי, גַּם הֵם בְּתוֹךְ מִסְגְּרוֹת זָהָב. אֲבָן אַחַת מִיְחַדָּת לְכָל שְׂבָט. הַשְּׂמוֹת שֶׁל הַשְּׂבָטִים חֲרוּטִים עָלֵיהֶם עַל הָאֲבָן הָרִאשׁוֹנָה כְּתוּב גַּם אֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וְעַל הָאֲבָן הָאַחֲרוֹנָה כְּתוּב שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל. בְּאֶפֶס כְּזֶה כָּל אַחַת מֵאוֹתֵיּוֹת הָא' ב' נִמְצְאוֹת עַל הַחֲשׁוֹן.

הַחֲשׁוֹן יִהְיֶה מִחִבְרָ לְרִצּוּעוֹת הָאֶפֹד בְּעֶזְרַת שְׂרָשָׁרוֹת זָהָב.

בְּתוֹךְ הַקֶּפֶל שֶׁל בֶּד הַחֲשׁוֹן תִּהְיֶה חֲתִיכַת קֶלֶף עִם שֵׁם ה' עָלֶיהָ, זֶה נִקְרָא "הָאוֹרִים וְתוֹמִים". בְּעֶזְרַת הָאוֹרִים וְתוֹמִים ה' יַעֲנֶה עַל שְׁאֵלוֹת חֲשׁוֹבוֹת שֶׁל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל. בְּעֶזְרַת הָאוֹתֵיּוֹת שֶׁל אֲבָנֵי הַחֲשׁוֹן אוֹתֵיּוֹת הַתְּשׁוּבָה יֵאִירוּ.

תְּהִלִּים / יוֹם ו' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ל"ה- ל"ח

אֶחָד הַפְּסוּקִים בְּפָרֶק ל"ה (הָרִאשׁוֹן מִפְּרָקֵי הַתְּהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם) נִכְתָּב "כָּל עֲצָמוֹתֵי תַאֲמַרְנָה", וּמִשְׁמַעוֹתוֹ- שֶׁכָּל הַגּוֹף שֶׁלָּנוּ מִשְׁבַּח אֶת ה'. (אוֹמְרִים פְּסוּק זֶה בְּסִיּוּם "נִשְׁמַת כָּל חַי" מִיַּדֵּי שְׁבַת. הָאֵם אֲתֶם מְכִירִים אֶת הַנְּגוּן עַל מְלִים אֵלּוּ?)

לוֹמְדִים מִפְּסוּק זֶה שְׂאֵדָם צָרִיךְ לְהִתְנוּעֵעַ בְּעַת הַלְמוּד, הַתְּפִלָּה וְקִרְיַאת הַתּוֹרָה.

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב מִמְשִׁיל עַל כֶּף מְשָׁל: כְּאֲשֶׁר אָדָם חָס וְשָׁלוֹם טוֹבֵעַ, הוּא מִתְנוּעֵעַ כְּכֹל יְכַלְתּוּ בְּדֵי לְהַצִּיל אֶת עַצְמוֹ. כֶּף גַּם בְּתְפִלָּה, אָנוּ מְנַסִּים לְהַצִּיל עַצְמָנוּ מִן הַגְּלוּת שֶׁהַנְּשִׂמָה מְרַגִּישָׁה כְּשֶׁהִיא נִמְצָאת בְּתוֹךְ הַגּוֹף.

תְּנִיָּא / לְקוּטֵי אֲמָרִים פָּרֶק כ"ז (ו' אָדָר א' שָׁנָה מְעַבְרַת)

לְמַדְנוּ עַל נַחַת הַרוּחַ הַמִּיְחַדָּת שֶׁנִּגְרַמַּת לָהּ כְּאֲשֶׁר הָאָדָם עוֹצֵר עַצְמוֹ מִלְחָשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לֹא טוֹבוֹת אוֹ

על תאוות. למדנו שעבודה כזו נקראת "אתכפיא".

האדמו"ר הזקן מלמד כאן על סוג אחר של אתכפיא, סוג ידוע מאד בעבודת החסידות- אתכפיא בדברים שאינם אסורים כלל.

בזמן הגמרא, אנשים נהגו לאכול את ארוחת הבקר שלהם שלוש שעות אחרי שהיום האיר. אולם תלמידי חכמים היו מתעכבים בעוד שעתים, בהם למדו תורה. ואז היו אוכלים וחוזרים ללמד. מדוע עשו כך? כדי שתהיה להם אתכפיא!

אתכפיא הכונה שאנו רוצים לעשות משהו שמתר לעשות ואומרים לעצמנו עצור! איננו עושים דברים רק בגלל שמתחשק. אנו עושים כיון שה' רוצה שנעשה. לכן לא עושים מה שרוצים מיד. אלא עושים משהו לנשמה כדי שהיא תחשב קדם על הרצון של ה' ואז אפשר להשתמש במה שמציעה הנפש הבהמית להשתמש- לשם שמים. לדגמא עברתם ליד חנות גלידה ופתאום התחשק לכם גלידה. זה לא יום צום, אתם לא מאחרים לשעור ולכן אין שום בעיה לרכש גלידה. אבל אם קונים את זה תכף ומיד, בעצם מאפשרים לנפש הבהמית להחליט מה לעשות. לכן במקום זה אולי לחזור קצת תנאי בעל פה, ואז אם חושבים שהגלידה תשמח אתכם בעבודת ה' שלכם, אז הולכים לקנות.

אפשר לעשות אתכפיא בכל מיני תחומים - מלים שאנו רוצים לומר, דברים שרוצים לחשב עליהם, ודברים שרוצים לעשות. כאשר יש לנו אתכפיא, אנו מזכירים ליצר הרע שהוא לא האחראי כאן. זה "ישחט" את יצר הרע, יכבד את ה', יחזק את נשמתנו ויעזר לנו הרבה בעבודת ה'.

ישנן דרכים רבות לחזק את נשמתנו על ידי קיום מצוות, המנעות מעברות או תפלה בכונה. אבל כאן אנו רואים שבדבר קטן, רק המנעות מלעשות מה שהנפש הבהמית מבקשת באותו רגע, יש ביכלתנו לחזק את הנשמה שלנו!

היום יום / ו' אדר א

הרבי רש"ב אמר, זוהי מעלה נפלאה ודבר מיחד שה' מזכה מישהו להרגיש באמת שהוא רוצה לעשות משהו טוב ולדאג ליהודי אחר אפילו יותר ממה שאכפת לו על עצמו. לעצמו, אדם יכול למצא סבות שאולי לא מגיע לו שדברים יהיו קלים יותר או טובים יותר, אבל איננו יכולים אף פעם לומר זאת על יהודי אחר- כי אנו רוצים שתמיד יהיה לו הכי טוב שיכול להיות.

ספר המצות / מצות עשה פ"ד פ"ה מצות לא תעשה צ'

היום לומדים 3 מצות על הבאת קרבנות:

1. **מצות עשה פ"ד**- מתר להקריב קרבנות רק בבית המקדש.
2. **מצות עשה פ"ה** - אדם שגר מחוץ לארץ ישראל והבטיח להקריב קרבן, מצוה להביא למרות שמדבר בדרך רחוקה וקשה לו להגיע לירושלים.
3. **מצות לא תעשה צ'** - אסור לשחוט אף חיה שמיעדת לקרבן מחוץ לבית המקדש.

רמב"ם / הלכות מעשה הקרבנות פרקים ט"ז, י"ז, י"ח

היום לומדים עוד על נדרים להקרבנות והאסור להקריב קרבנות מחוץ לבית המקדש. **פרק ט"ז**- לומדים על קיום הנדרים וההבטחות להבאת קרבן בדיוק כפי שנדרנו ומה הדין אם רוצים או צריכים לשנות מהנדר. לדגמה- אם אדם נדר להקריב בהמה גדולה, הוא לא יכול להקריב במקומה בהמה קטנה. אבל אם הוא נדר להקריב בהמה קטנה, הוא יכול להביא גדולה במקומה.

פָּרָק י"ז - לומדים אודות הקרבת הקרבן בדיוק כמו שנדרנו, אז אם אדם מבטיח להביא סלת בכלי אחד, אסור לו להביא את אותה כמות בשני כלים. לומדים גם אודות כמות היין והשמן שאדם צריך להביא בקרבן, לפחות כמות המספיקה לקרבן.

פָּרָק י"ח - מלמד על האסור להקריב קרבן מחוץ לבית המקדש.

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / אֲתַכְפִּיא

למדנו בתנאי היום על אתכפיא, לא לאפשר ליצר הרע להביע את עצמו כאשר הוא רוצה, בגלל שאנו מענינים שהנשמה שלנו היא תשלט. למדנו שלא לאפשר ליצר הרע לומר לנו מתי לאכול או לומר משהו, אלא לעשות את הדבר כאשר הנשמה שלנו מסכימה שזה טוב עבורנו.

הרבי פעם אמר שבמינו, אתכפיא עבור בחור בישיבה משמעותה לאכול את מה שמגישים בישיבה. (מפתח לשיחות קודש עמ' 107)

איך יכולה להיות אתכפיא לאכול? אפשר להבין זאת בהתבסס על מה שלמדנו בתנאי. אם בחור בישיבה לא אוכל את האוכל המגש לו, זה בגלל שהוא לא אוהב אותו או בגלל שלא רוצה אותו... זאת אומרת הנפש הבהמית לא רוצה אותו.

אולם מי השולט? הנשמה! הנשמה יודעת שבדי שהגוף יהיה בריא ויוכל לעבד את ה' עלינו לאכול אוכל בריא. כך נוכל להתנהג באתכפיא על היצר הרע ולאכל את האוכל המגש כדי שנוכל לעבד את ה' בראוי.